par 260. 186,
3.

Kül mul liegu kuimuna (kuttin)
Ja mul wüsi kui minna (wüttin)
Küo mul jäuwad kahkitäied
Maiasse jäid mätti täied
Liel nurkka liitjad täied
Kaasa wõtjin karbid täied
Oma juure kolmad täied.
Lund mina wõtjin lutjinatta
Sõnad kallid kadrinatta
Lund mina luuwatta aruda
Sanad paimin parmandatta
Mina lapsi laulan palju
Palju hulukka paiattan
Kuis ole illul (kõrlajaida) hoidejaida
Rumalal waitjajaida
Kes kõlaks hulju külastta
Wallattuna wainichtta
Kelmi keski parmandultta
Kalpi aia teõbä-äjtta.

Johannes. Erkon, 18-94.
8.

Joh. 1893 187
par 261.

Kui worsti kubastada (worst) panna
pada kiema, jüs (jüssilla) (=kiuwa worstiga kolm
ja= kuua matta
1. Kuue kikkuneks, paa terwa
pae pakjuneks.. jüs ei kiu worstid lohkis.

Kui olut teha, ja wet rawa
pääle kallada, jüs öölä.
2. Kes juob jie juobuneks jaagu,
kes maitseb jie maha langegu,
tük nenä pääle ärä. —

3 Kui (Jehma) lehmad piimä tulewad
jüs korjada, nihiksmä lüpsüke
piim ühte kogu, panna pada
kiema, kulbi kõlgi panna
hobe formukid, lenga liigutada
et pohja ei (hakka, ka tuodi
kolm wähikäpt leba kuod pandi
pada, (jüs ei jia lep lino piimä
ärä rikkuma, kui alt lehmä
mau juhtub lendämä
(Kui lep linnu riguttud on, jüs lüpsjal mani
nija punaseb.)
Lep lind ei püsutka punane lind,
muud nime rahwas ei tüi.